

Най-непоносими са стрелите на Вездбал. Той не щади никого от тия господа. Какво от това, че за някои хора те били знаменитости? За него те не са такива. Не са такива и за 'грамадното мнозинство от българския народ. Смирненски чувства духовното си надмощие над тях; те му се виждат като некакви дребни насекоми и червейчета, които от върхът на канарата, където е стъпил, той облива с неудържими, буйни потоци от безпощадно зъл хумор.

Ето, например, старият професор Балан излиза с предложение за изгонване на чуждите думи от българския език и заменяването им с нови. Прекрасно, но такава една прибързана реформа в езика, който се развива постепенно с десетки и стотици години, може да има само лоши последствия за самия език. Ако в бързината, вместо турската дума к и б р и т сложим българското д р а с н и - п а л н и к л е ч и ц а, то това съвсем още незначително, че езикът е спечелил нещо от тази замяна. Напротив - той е изгубил.

И за да докаже всичката несериозност на това предложение, Смирненски печати стихотворението "Баланиади".

Себеспомням скъпи среци
изборисов дървосад,
ръкостисници горещи,
отлетяли безвъзврат.

Себеспомням лунни нощи,
себеспомням всеки ден.
Устодопреници още
нощем мир не дават мен.

Гърбосложен на кревата
аз жадувам твоя стан
и в унесица благата
стих въртя а ла Балан.

Страшно обиден от това неочаквано нападение, което го оборва по един такъв неоспорим начин и то така, както не би могла да го обори нито една научна статия, написана на същата тема, професор Балан излиза в бр. 3119 на в. "Камбана" с една цяла статия, която носеше заглавието "Футуризм и лапниторство", с нападки против Смирненски. Редакторът на Б ъ л г а р а н, Дим. Подвързачев, излезе, обаче, с една статия в цялата втора страница на списанието, под заглавие "Футуризм и..... незнаенка", която повдига още по-голям шум. Профе-